

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nuptialia, vel puritas maritalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

peccata dissolvunt: hujusmodique fuisse illum, qui ad labia Esaiæ Prophetæ appressus est, ut quæ se
 contraxerat vitia, perpuraret. Ponuntur etiam pro igne charitatis, aut exemplorum, aut penitentia:
 quæquam de coronibus his aliter in Junipero traditum. Facit ad hunc locum id etiam, quod
 Ezechielem legimus, Deum uti corpus visum, à cujus lumbis vero usq; ad pedes membra omnia igne
 conflagrarent, à lumbis vero usq; ad caput electri species erat, quo nihil magis est hieroglyphicum.
 Nimirum indicat hoc, renes lumbosque, & quæ partes ad terram tendunt exurendas esse: illecebras
 quippe, nequitiam, & voluptarios affectus omnes perpurandos ita enim quæ à renibus superne
 existunt, supraq; mollitudinis & nequitia opera attolluntur, in purissimam electri materiam evadere:
 electrum enim auro pretiosius esse contendunt. Si nostrum igitur corpus Dei corpus esse volumus,
 vitia ejus igne percrememus: eo quippe quem Deus immittit, ut ita fordibus exuti, loti, perpurati
 que, electri speciem per ea, quæ ad sapientiam pertinent, exhibeamus.

VESTA. CAP. XXXI.

Duplex vero apud veteres erat ignis consideratio, quippe qui materialem hunc nostrum longe
 diversum à superiore illo dicitabant. Eum sane in sublimi positum, Vulcanum appellantes, quoniam
 Vulcanum dicere voluissent. Vestam vero ajebant domesticum hunc nostrum esse, ut alibi dicitur
 auctore Varrone: quamvis Aegypti translucidum & purum illum ignem Palladè esse volebant, hunc
 vero, qui materia applicitus est, Vulcanum intelligebant. Sed hujus argumenti consideratio examina-
 tur in Vulture locupletius. Quantum autem pertinet ad Vestam, simulacrum ejus strongilati figura,
 obrotunda quidem, & in acutum prominente, quæ circa modios humeros residet, cujusmodi est
 coagmentata figura erræ. Eadem & sedentis habitu statuebatur, & apud Græcos ἱστία πυρὸς ἰσ-
 ὄξ, τὸ ἰδεῖν οὐδὲ, quod sedes ponere significat, appellatam ajunt. Sessum vero ad divinitatis perpetui-
 tatem spectare, alibi commodius disserendum est. Quod vero ἁβή τῆ ἰδῆ οὐδὲ dicebamus qui vulgi
 dicta confectantur, ab ea tradunt ædificationis principium esse. Scriptores enim rerum affirmant ar-
 tes nullas à mortalibus inventas, priusquam ignis repertus esset, quo deprehenso, ejus quilibet cognito
 reliquæ omnes artes inde indies magis ac magis proficere, cum unusquisque ignis commoditate adju-
 tus novi aliquid semper excogitarit, & modo hoc, modo illud opus mortalium usus proposuerit.

Nec tu ali-
 ud Vestam
 quam visam
 intellige
 Flamman
 Obid. lib.
 1. cap. 6.

NUPTIALIA, VEL PURITAS MARITALIS. CAP. XXXII.

Quod vero purificatione super dicebamus, nonnulli ajunt inde sacris nuptialibus ignem & aquam
 præferri solitam: nam & hujusmodi donaria novæ nuptæ apponebantur, quæ scilicet uxore pu-
 ram & castam permanere oportere docerent. Qui vero instituti hujusmodi rationem altius rimatus,
 naturæ vicem hinc intelligi interpretantur. Ignem siquidem ajunt actionis vim obtinere, & agendi e-
 lementum esse: aquam vero patiendi. Hinc Philosophi non desuere, qui rerum formas ex aqua per
 admixtionem ignis produci existimarint, atq; ita auspiciatissime ignis & aquæ sacramento nuptia-
 rum fœdera sanciri. Apponebantur vero hæc in limine domus, qua sponsus & sponsa intraturi es-
 sent, ut ea oblata species, memores eos redderet quorsum essent hujusmodi sacris initiati.

Ex aqua &
 igni rerum
 forma.

ÆRUMNÆ. CAP. XXXIII.

Sedenim Græcus Poeta quidam acerbè nimium rem hujusmodi interpretatus est, cum dixit:
 Οδλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνή, καὶ ἀνδρὸς τρεῖς,
 tria quippe accidere mortalibus ærumnosa, mare, ignem, & sceminam. Et Theologi nostri ignem in
 Divinis literis pro ærumnis & calamitatibus quæ probent hominis fortitudinē, poni dicunt, in eam-
 que sententiā dictum autumant Psa. 66. *igne nos examinasti, sicut examinatur argentum*, quodque ibi-
 dem est: *Transivimus per ignē & aquam*, calamitates quaquaversum ingruentes, omneq; genus æru-
 mnarū uno impetu effusum intelligi volunt: quasi nihil jam atrocius, neq; miserabilius esse possit, in
 ullo malorum genere, quod exant latum non esset: alterum enim horum atrocissimo cruciatu confi-
 cit, alterum inimicissimo animæ mortis genere suffocat: quippe quæ cū ignea sit, nihil indignius pati
 se posse putat, quam per adversarii sui violentiam exturbari. Ita & illud in Evangelio, *Frequentes eū*
& in ignem & in aquam misit, ut eum perderet, quod pro periculosis eventis positum ait Eucherius.

Dudum à
 M. Catone
 Censorio u-
 surpatum
 Sic S. D. Pe-
 trum episc.

NECES.